

får virkning som en udøvelse i stat »X«, fordi denne stat har taget forbehold, så bør heller ikke udøvelse i stat »X« sidestilles med udøvelse i Danmark.

Retssager om krænkelser. Industrirådet anser det ikke for hensigtsmæssigt, at Danmark tager det i konventionens artikel 90 omhandlede forbehold. Rådet anser det ikke for værdifuldt for en opfinder at opnå en national domstols afgørelse om Fællesskabspatentets gyldighed i det pågældende land, når afgørelsen dog ingen virkning har i den øvrige del af EF.

Elektronikcentralen udtaler gennem Akademiet for De Tekniske Videnskaber:

Det kan være rimeligt, at små lande med eget sprog, når de eksporterer til fremmede lande, sørger for at have rådgivere, der behersker et officielt sprog i de lande, til hvilke de eksporterer. Derimod føles det ikke rimeligt, at dansk industri, hvis struktur er typisk ved sine mange små virksomheder, skal behøve at tolerere patenter – som jo har karakter af forbud med gyldighed for dansk område – med en patentbeskrivelse på et fremmed sprog, f. eks. fransk, og alene med et til dansk oversat patentkrav. Dette så meget mere, som det er velkendt, at den affattelse, som patentmyndighederne kræver gennemført for patentkrav, gør dem uegnede til ene at danne grundlag for forståelse af den opfindelse, de hører til. Hertil kræves tillige læsning af patentbeskrivelsen, i hvilken man alene kan finde en angivelse af den forskel fra den anførte kendte teknik, som skal anses som begrundelse for opfindelsens patenterbarhed.

Det bør derfor fra industri-rådgiveres side anbefales, at Danmark ved udformningen af kapitel III tager forbehold for, at EPK-patenter først får gyldighed for danske statsborgere og danske juridiske personer, når der i Danmark er offentliggjort en dansk oversættelse af hele patentbeskrivelsen og ikke kun af patentkravene, dersom tilsvarende forbehold tages af noget andet land. Dette forventes som bekendt at ske i hvert fald for Italiens vedkommende.

Dansk Patent- og Varemærkekonulentforening af 1953 udtaler:

Som det vil fremgå, forudsætter vore kommentarer til enkelte paragraffer, at Danmark ratificerer disse aftaler, men vi finder det nødvendigt at fraråde ratifikation af Den

europæiske Patentkonvention og konvention om det europæiske Patent for Fællesmarkedet.

Der indleveres årligt i Danmark omkring 6.000 ansøgninger om patent. Af disse ansøgninger kommer omkring 800, altså kun lidt mere end 13 pct., fra danske virksomheder og privatpersoner. For perioden 1894–1975 er andelen 34 pct. For året 1972 gælder, at omkring 200 danske firmaer indleverede omkring 350 ansøgninger, medens de resterende 450 ansøgninger fremtræder som indleveret af (danske) enkeltpersoner. Der vil naturligvis være en del af de nævnte 450 ansøgninger, der tilhører firmaer, selv om det ikke fremgår af ansøgningsnavnet.

Da det er foreningens erfaring, at det er de samme virksomheder, der år efter år indleverer patentansøgninger, vil vi anslå, at der i Danmark (kun) findes omkring 500 »patentaktive« virksomheder.

Kun en del af de ansøgninger, der indleveres af danske virksomheder om patent i Danmark, har en sådan værdi for ansøgeren, at der også søges patent i udlandet. I de seneste år er der eksempelvis årligt af danske ansøgere indleveret omkring 200 ansøgninger om patent i Sverige.

Konklusionen må være, at kun få danske virksomheder søger patent i Danmark, og at meget få også søger patent i et eller flere andre lande.

Disse få danske virksomheder kan muligvis drage fordel af, at Danmark ratificerer internationale aftaler, der indebærer, at ansøgning om patent i flere lande indleveres, behandles og godkendes/udstedes af en enkelt, fælles patentmyndighed.

Den øvrige, største del af de danske virksomheder er altså »patentpassiv«. Med den nugældende patentlov er disse virksomheders kontakt med begrebet patenter begrænset til, at man årligt skal overvåge omkring 6.000 offentliggjorte eller i hvert fald omkring 3.000 fremlagte ansøgninger om patent og overveje, om man, såfremt patent udstedes, kan komme i en krænkende situation. Antallet af sager om patentkrænkelser ved domstolene lader formode, at også de »patentpassive« klarer denne kontakt med patentverdenen på tilfredsstillende måde.

Ved Danmarks ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil en væsentlig del af de forventede, mindst 40.000 årlige